

JUSTITSMINISTERIET

Uffe Thorndahl

uffe.thorndahl@mail.dk

Dato: 20. december 2019
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Maria Sudergaard Lar-
sen
Sagsnr.: 2017-769-0007
Dok.: 1170239

1. Ved e-mails af 26. april, 6., 11. og 16. maj, 12. oktober, 22., 23. og 28. november samt 7. december 2019 har du rettet henvendelse til Justitsministeriet vedrørende en række forskellige forhold.

2. Justitsministeriet har forstået din henvendelse af 26. april 2019 således, at du gerne vil have ministeriets bistand og vejledning efter forvaltningslovens § 7 i forbindelse med, at du ønsker at kommentere en henvendelse af 25. april 2019 fra en privat person til dig i tilknytning til Justitsministeriets brev til dig af 24. april 2019.

Ministeriet kan i den forbindelse oplyse, at ministeriet af ressourcemæssige og principielle grunde ikke finder anledning til at vejlede dig om, hvordan du kan kommentere på den oven for omtalte henvendelse af 25. april 2019, som ministeriet i øvrigt kan henholde sig til.

3. Justitsministeriet har forstået dine henvendelser af 6. og 11. maj 2019 således, at du anmoder om bistand og vejledning i forhold til mulighederne for at klage over Statsadvokatens behandling af din anmodning om aktindsigt.

Det fremgår af den korrespondance, du har vedlagt, at Den Uafhængige Politiklagemyndighed den 25. april 2019 har videresendt din anmodning om aktindsigt af 11. april 2019 til Statsadvokaten i København med henblik på, at statsadvokaten besvarer din anmodning om aktindsigt.

Justitsministeriet kan i tilknytning dertil oplyse, at det følger af retsplejelovens § 99, stk. 3, jf. § 102, stk. 1, at Rigsadvokaten behandler klager over afgørelser om aktindsigt truffet af statsadvokaterne som 1. instans. Rigsadvokatens afgørelse i en klagesag kan ikke påklages til justitsministeren.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet har noteret sig det, som du har anført i dine henvendelser af 6. og 11. maj 2019, og ministeriet finder ikke grundlag for at foretage sig yderligere i anledning af din henvendelse.

4. Justitsministeriet har forstået din henvendelse af 16. maj 2019 som sendt til ministeriet til orientering. Ministeriet foretager sig derfor ikke yderligere i anledning af henvendelsen.

5.1. Justitsministeriet har forstået din henvendelse af 12. oktober 2019 som en anmodning om vejledning om offentlighedslovens §§ 37, 38 og 39. Dette fremgår af ministeriets kvitteringsbrev til dig af 14. oktober 2019, som er vedlagt dette brev. Det ændrer ikke herved, at du opfatter din henvendelse som en anmodning om aktindsigt.

Vedrørende din anmodning om vejledning kan Justitsministeriet henvise til punkt 12 om klage over afgørelser om aktindsigt mv. og punkt 13 om klage over sagsbehandlingstiden i vejledning nr. 9847 af 19. december 2019 om lov om offentlighed i forvaltningen. Der er i de angivne punkter i vejledningen redegjort nærmere for det retlige indhold af offentlighedslovens §§ 37, 38 og 39. Du kan finde vejledningen på hjemmesiden www.retsinformation.dk. Justitsministeriet endvidere henvise til offentlighedsportalen (www.offentlighedsportalen.dk) for yderligere vejledning om offentlighedsloven.

5.2. Justitsministeriet har modtaget din henvendelse af 23. november 2019, hvori du kritiserer, at ministeriet ikke har svaret på din henvendelse af 12. oktober 2019. Justitsministeriet kan i tilknytning hertil henvise til ministeriets kvitteringsbrev til dig af 14. oktober 2019 og til punkt 5.1. umiddelbart oven for.

6. Justitsministeriet har forstået din henvendelse af 22. november 2019 således, at du anmoder om bistand og vejledning i forhold til mulighederne for at klage over Østjyllands Politis behandling af din anmodning om aktindsigt.

Justitsministeriet kan i den forbindelse henholde sig til punkt 3 i dette brev, hvoraf det bl.a. fremgår, at klager over afgørelser om aktindsigt, herunder sagsbehandlingstiden, truffet af politidirektørerne, behandles af statsadvokaterne, jf. retsplejelovens § 101, stk. 2, jf. § 102, stk. 2.

For så vidt angår dit ønske om, at det indskærpes over for politidirektørerne, at offentlighedslovens regler ubetinget skal overholdes, kan Justitsministeriet oplyse, at ministeriet har noteret sig dine synspunkter, men at ministeriet finder, at det retteligt tilkommer den kompetente klageinstans at tage stilling hertil.

7. Justitsministeriet har forstået din henvendelse af 28. november 2019 således, at du ønsker at klage over Rigspolitiets afgørelse om aktindsigt af 27. november 2019. Justitsministeriet har i den forbindelse noteret, at din henvendelse af 28. november 2019 tillige er sendt til Rigspolitiet.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at det følger af offentlighedslovens § 37, stk. 2, at en klage over en afgørelse om aktindsigt fremsendes til den myndighed m.v., hvis afgørelse der klages over. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt senest 7 arbejdsdage efter modtagelsen af klagen videresende sagen og dens dokumenter til klageinstansen.

Justitsministeriet har den 18. december 2019 anmodet Rigspolitiet om at oversende sagens akter samt en udtalelse til sagen. Justitsministeriet har endnu ikke modtaget materialet fra Rigspolitiet. Justitsministeriet kan oplyse, at du vil modtage et særskilt kvitteringsbrev fra ministeriet, når det er sket.

8. Justitsministeriet har forstået din henvendelse af 7. december 2019 som sendt til ministeriet til orientering og foretager sig derfor ikke yderligere i anledning af henvendelsen.

9. Justitsministeriet skal meget beklage den lange sagsbehandlingstid i forbindelse med besvarelsen af visse af dine henvendelser.

Med venlig hilsen

Jakob Liebetrau

En forvaltningsmyndighed skal i fornødent omfang yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.

Stk. 2. Modtager en forvaltningsmyndighed en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, videresendes henvendelsen så vidt muligt til rette myndighed.

Til stk. 1. Pligt til at yde en vis vejledning

1. Forarbejder m.v.

F.T. 1985/86, tillæg A, sp. 129 ff. F.T. 1984/85, tillæg B, sp. 3089 f., og vejledningen pkt. 28-36 og 201.

2. En almindelig vejledningspligt

2.1. *Hvornår skal der ydes vejledning og bistand*

Bestemmelsen i § 7, stk. 1, giver forvaltningsmyndighederne pligt til i fornødent omfang at yde vejledning og bistand til borgerne.

Der kan ikke stilles forkrav til den henvendelse fra borgeren, hvori der ligger en anmodning om vejledning. Den kan således fremsættes skriftligt, telefonisk eller ved personlig fremmøde hos forvaltningsmyndigheden. Myndigheden har også vejledningspligt over for en borger, som myndigheden i forbindelse med, selv om vedkommende ikke direkte eller indirekte har bedt om vejledning, men hvor det fremstår som naturligt og relevant at give borgeren information og vejledning, evt. i form af supplerende oplysninger m.v., i anledning af den sag, som har givet anledning til kontakten mellem myndighed og borger. Befinder borgeren sig ret åbenbart for myndighederne i en vildfarelse, bør myndighederne vejlede om retsstillingen på området, i hvert fald hvis vildfarelsen, forinden afgørelsen træffes, må forventes at kunne få konsekvenser for borgeren. Vejledningspligten gælder i særlig grad i sager med vidtrækkende konsekvenser for borgeren. Se hertil

FOB 1999, side 80 ff.

Sag vedrørende påklage om sletning af A-kasse på grund af resistance til anden kasse. Det pågældende medlem tilkendegav, at han deponerede beløbet. Bl.a. udtalt, at vedkommende særligt har fremhævet omstændigheder af faktisk eller retlig karakter, som efter de regler, der gælder på det pågældende område, må give myndigheden anledning til at reagere. Det måtte have været ret åbenbart for direktoratet, at medlemmet befandt sig i en vildfarelse med hensyn til deponeringens frigtørende virkning. Lagtagelsen af denne vejledningsforpligtelse gælder i særlig grad i sager med meget vidtrækkende konsekvenser. Meget beklageligt, at vejledning ikke blev givet, og at ankemyndigheden ikke påtalte – og tog stilling til konsekvensen af – den manglende vejledning. Afgørelsen vedrørte udelukkelse fra overgangsydelse og et større tilbagebetalingsbeløb.

Vejledningspligten efter forvaltningsloven forpligter ikke myndighederne til af egen drift mere generel over for offentligheden at orientere om reglerne inden for myndighedens område. En generel vejledning om reglerne på det pågældende område kan dog være formålstjenlig og i et vist omfang træde i stedet for eller dog supplere den individuelle vejledning, der skal ydes efter § 7, jf. vejledningens pkt. 29 og 30. Se fra praksis f.eks.

FOB 1976, side 386 ff., og FOB 1983, side 44 ff., om behovet for generel vejledning om reglerne om arbejdsløshedsforsikring, FOB 1991, side 214 f. om udformningen af en generel vejledning vedrørende tjenestemandspension og fratrædelsesordninger, FOB 1992, side 130 ff. om generel vejledning om muligheden for udsættelse af strafafsøning i tilfælde af ansøgning om anketilladelse, FOB 1977, side 153 ff., om behovet for en generel vejledning om sagsbehandlingsreglerne ved miljøankenævnet og FOB 1973, side 318 ff., om vejledning om reglerne for modtagelsen af statens uddannelsessøtte. Se hertil også betænkning 787/1977 om udvider statslig information om love m.v., side 43 ff. og betænkning 1117/87 om offentlig information. Se også nedenfor FOB 1987, side 199 ff. og FOB 1997, side 183 ff. Retspraksis havde underkendt administrativ skattepraksis. For så vidt myndighederne ikke havde pligt til at genoptage sagerne af egen drift, måtte det formodentlig påhvile myndighederne at informere offentligt om mulighederne for at begære genoplysning, jf. princippet i forvaltningsloven § 7.

Efter bestemmelsen i § 7 skal der kun ydes vejledning i tilknytning til sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. § 2, stk. 1. Bestemmelsen forpligter derimod ikke myndighederne til at yde vejledning og bistand i forbindelse med udøvelsen af faktisk forvaltningsvirksomhed. Det følger dog i almindelighed af god forvaltningsskik, at der også bør ydes vejledning på dette område. Oftest vil det være et helt naturligt led i udførelsen af faktisk forvaltningsvirksomhed, at myndigheden i forbindelse hermed vejleder om omfanget af myndighedens ydelser og betingelserne og vilkårene herfor. Der kan også være fastsat særlige regler herom, jf. f.eks. om